

**SESSIÓ ORDINÀRIA DEL CONSELL DE COMÚ
DIA 29 DE SETEMBRE DEL 2014**

Essent les 19.00 hores del dia 29 de setembre del 2014, es constitueix l'Hble. Comú de la Parròquia de Sant Julià de Lòria en sessió ordinària.

Presideix la sessió l'Hble. Cònsol Major, Sra. Montserrat Gil Torné i l'Hble. Cònsol Menor, Sr. Manel Torrentallé Cairó i amb l'assistència dels Hbles. Consellers de Comú, Srs. Carles Álvarez Marfany, Josep Majoral Obiols, Dot Jordi Galais, Joan Antoni León Peso, Maria Servat Codina, Oliver Alís Salguero, Joan Besolí Ribalta, Jaume Ramisa Elias, Rossend Areny Navarro i Josep Roig Carcel.

ORDRE DEL DIA

1. Lectura i, en el seu cas, aprovació de l'acta de:
 - Sessió ordinària 09/07/2014
2. Acords Junta de Govern
3. Auditories de les societats Escola bressol laurèdia, S.A.U.; Sasetur, S.A.U. i Camprabassa, S.A.
4. Seguiment de pressupost
5. Aprovació si escau, del Decret de modificació del Decret per a la regulació dels fitxers de dades personals del Comú de Sant Julià de Lòria
6. Ratificació conveni
7. Precs i preguntes

Hble. Sra. Cònsol Major

Passarem al punt:

- 1. Lectura i, en el seu cas, aprovació de l'acta de:**

- Sessió ordinària 9/07/2014

Alguna intervenció? no doncs passàrem a la seva aprovació.

S'aprova per 10 vots a favor i 2 abstencions.

Passarem al següent punt:

- 2. Acords Junta de Govern.**

Alguna intervenció? no, doncs es donen tots per assabentats i passàrem al següent punt.

- 3. Auditories de les societats Escola bressol laurèdia, S.A.U.; Sasetur, S.A.U. i Camprabassa, S.A.**

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Gràcies, Senyora Cònsol.

Avui presentem les auditories de les tres societats públiques de l'exercici 2013. Un any més, els comptes reflecteixen la línia d'austeritat que s'ha seguit els darrers exercicis, però sempre prioritzant els serveis que el Comú ofereix a la ciutadania. Comencem amb la societat "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", que presenta un resultat de -332.399 €, la mateixa quantitat que el Comú aporta per equilibrar el resultat segons el pressupost dins la partida de transferències corrents. El 2013, les despeses d'explotació es van situar en 522.213 €, i els ingressos liquidats, en 202.338 €.

Per la seva banda, "Sasetur, S.A.U." ha obtingut un resultat de -288.150 €, una xifra que, igual que l'anterior societat, el Comú ha aportat via transferència. Si ens fixem en els ingressos, la societat ha liquidat 465.536 €. Pel que fa a les despeses d'explotació, la xifra ascendeix a 746.342 €.

Continuem amb la darrera societat, "Camprabassa, S.A.", el resultat comptable del 2013 és de -2.237.230 €. Les despeses d'explotació ascendeixen a 4.153.326,09 €, i els ingressos, a 1.916.096,02 €.

Un cop presentades les xifres de les tres societats públiques, es dona per informat el ple d'aquesta Corporació, de conformitat amb l'article 87 i concordant de la Llei de finances comunals. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Joan Besolí, té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. Referent a aquest punt tercer de l'ordre del dia, senyors de la majoria, tercer any de mandat, tercer de les auditories. Començaré per la de la societat "Camprabassa, S.A.". Recorden que fa un any els auditors, que eren uns altres, deien allò de, cito: «les mesures correctores que s'han iniciat per redreçar la situació només donaran resultats a mig termini i que les informacions provisionals no deixen entreveure una millora de la situació financera de la societat en un futur previsible»? Recordaran, també, allò de, torno a citar: «la continuïtat de l'explotació de la societat està subordinada al compliment del seu soci majoritari del compromís de trobar una solució a les dificultats al llarg del pròxim exercici mitjançant, si escau, aportacions dineràries directes». «Si escau», deien. I tant que ha escaigut! 1,2 milions més aquest any. Però dubto que aquesta mesura hagi estat la solució del, torno a citar: «pròxim exercici» a què es referien els auditors. De fet, no ha estat així. Acabaven dient que pesaven incerteses sobre la continuïtat de l'explotació de la societat. Doncs bé, aquell pronòstic que feien aquells auditors va ser del tot encertat. Res no ha canviat. I no ho dic jo, ho diuen els nous auditors, aquells a qui algú acusava un dia de ser de la seva òrbita, i que per això podien deixar en aquell moment de ser objectius. I res més lluny de la realitat. Tenien raó, vostès. Han elaborat una auditoria que corrobora, que confirma l'anterior, i en el pitjor

escenari possible, al meu entendre. Ja des de les primeres ratlles del nou document, del d'aquest any, de l'any anterior, 2013, hi llegim: «d'acord amb el pla de negoci que ens ha proporcionat la societat», imagino que és el famós pla de viabilitat, «s'han projectat resultats d'exploració negatius fins a l'any 2038». Ho diu aquest pla de negoci. Per tant, ho diuen vostès, senyor Besolí? També hi diu que la societat hauria d'haver disminuït l'import de l'immobilitzat tangible, intangible, en una quantia per especificar, però que hauria estat significativa. Li demano, senyor Besolí, si ens pot explicar en què hauria canviat el sentit de l'auditoria, i li proposo que em contesti acabant la meua intervenció.

Continuo. A 31 de desembre de 2013, el passiu corrent és superior a l'actiu corrent en 7,6 milions, i un any abans era de 7,3 milions. Aquests són indicatius d'una incertesa significativa sobre la capacitat de la societat per continuar amb les seves operacions, i això ho he citat literalment. En un cinquè punt del document inicial de l'auditoria, els auditors recorden que els altres auditors van incloure un paràgraf d'èmfasi relacionat amb la incertesa relativa a la continuïtat de l'exploració. Els nous auditors, aquests d'ara, semblen avisar que algú ja ho deia o ja ho va dir, ja va avisar, feia un any. Que els dolents no són ells, de fet. Però observem els números: el deute a curt termini era, a finals de l'any passat, de 7.874.000 €, mentre que l'actiu corrent era de 248.000 €. Per tant, el fons de maniobra que presentava "Camprabassa, S.A." a 31 de desembre de 2013 era de -7.626.000 €, si els meus càlculs són correctes. Més gran, fins i tot, aquest fons de maniobra negatiu que el de l'any anterior, que era de 7,3 milions. Res, absolutament res, canvia en aquest sentit. Al contrari. Al meu entendre, empitjora. Però la dada que interessarà la gent, que vol dades menys tècniques i més transparents, és la següent: la que ens diu quant es deu als bancs. Doncs bé, el deute amb les entitats de crèdit de la societat, el de curt termini, de 5.335.000 €, i els de llarg termini, que ascendeixen a 4.133.000 €, fan un total de 9.468.000 €. Més d'un milió més que durant l'exercici anterior. No sé d'on traurem els diners per retornar-los, tenint en compte les dades del requadre de pèrdues i guanys, que passo a analitzar. Perquè els diners han de sortir i, no ens enganyem, de les caixes de Naturlandia. Aquest quadre, el de pèrdues i guanys, també conté dades importants i significatives, com deia. El tancament de l'exercici 2013 obtenia un resultat negatiu de 2.237.000 €, més encara que un any anterior, que tancava amb -1.925.000 €. El total dels ingressos d'exploració van ser, durant el 2013, d'1.916.000 €, només, repeteixo, només 350.000 € més que l'any anterior. Dic això de «només» perquè hem de recordar una cosa: l'any 2013, vostès van inaugurar el parc d'animals, que havia de ser el revulsiu econòmic del parc en si, de Naturlandia. Hi insisteixo: només 350.000 € més. Espero, amb ganes, els comptes de l'any vinent per confirmar allò que vostès es varen donar pressa a comunicar durant la campanya d'estiu: que les visites durant aquest estiu 2014 s'han disparat, i testimonien que la cosa va millor. Espero poder comprovar-ho, però esperant, deixi'm que l'hi digui, senyor Besolí, i a la resta de membres de la majoria, que un any conté 12 mesos, no només dos. No només juliol i agost.

Quant a les despeses d'exploració, aquestes van estar, el 2013, de 3.800.000 €, 650.000 € més que durant l'any 2012. Mirin, amb el parc funcionant al 100%, perquè podem dir que està ja acabat, com a mínim, té totes les peces del puzzle muntades, 350.000 € més de caixa contra 650.000 € més de despeses. A mi això, no em surten els comptes, senyor Besolí. Resultat de tot plegat: -2.237.000 € com a xifra de negoci, i 9.400.000 € de deute. Cregui'm, senyor Besolí, que quan vostè em deia que això començava a canviar i que un dia deixariem d'amortitzar els préstecs, me'l volia creure, però amb aquestes dades que acabo de donar, resumint els quadres de l'auditoria del 2013, em costa molt ser tan optimista com ho és vostè. Tan de bo que el temps li acabi donant la raó a vostè i no a mi. I cregui'm que sóc sincer quan li dic això, senyor Besolí. Però, de moment, el temps ens està donant la raó a aquest senyor que tinc aquí a la vora i a mi mateix. Amb les dades a la mà i les previsions de dos organismes externs. Ho deia ara fa dos anys i també fa un any, i ho torno a dir avui: l'objectiu primer de "Camprabassa, S.A." és el de generar beneficis i dividends als inversors, recordant que el principal de tots ells és el Comú, és a dir, la població de Sant Julià de Lòria al complet. Aquest objectiu segueix sense complir-se un any més. Però ara ja no tenen l'excusa de la lentitud amb què el projecte s'estava implementant. El parc, com he dit abans, està complet. I els dèficits, des de l'any 2011 fins al 2013, no han parat d'augmentar: 355.000 €, 1.576.000 €, 1.925.000 € i 2.237.000 €. Això és el que deia el primer estudi? Aquell del 2007, dic. Algú, en aquell moment, no va dir que pels volts del 2013, és a dir, l'època de l'auditoria que avui estem debatent, no va dir algú que les accions de "Camprabassa, S.A." s'haurien multiplicat per tres el seu valor? Per acabar, m'agradaria mencionar només cinc punts de les auditories que em semblen molt significatius de com està anant la cosa. Cinc punts que, lluny de mitigar, com diu l'auditoria, tant la diagnosi com la previsió, al contrari, augmenten aquest sentiment de preocupació. El primer, el trobem en la pàgina 36 del document. Allà, hi diu que el garant financer i econòmic principal de la idea de Naturlandia continua essent, i serà, el seu principal accionista, és a dir, el Comú. Accionista, banc, ONG... de tot una mica. A més, hi posa que no li cobrarà el cànon d'exploració i que capitalitzarà els préstecs concedits a la societat. Això ho fan aquelles societats que no tenen intenció de retornar els préstecs a curt termini, segons les estratègies comptables. En segon lloc, en la mateixa pàgina, recorda que enguany el Comú ha fet efectiva la part del préstec concedit a la societat l'any anterior, el 2013, i que ascendeix a 660.000 €, seguit del recordatori que el Comú ha atorgat un altre préstec d'1,2 milions d'euros el 2014. Tots aquests aspectes apareixen, repeteixo, com a elements mitigadors de la situació més que delicada de la societat. El tercer punt recorda els 150.000 € d'indemnització per a l'anterior arrendatari del restaurant del camp base, que apareixen no com allò que són, una indemnització, sinó com a «retorn de les despeses derivades de les inversions efectuades per l'arrendatari», ho cito. Per a mi és un eufemisme que resulta força curiós. És *novedós* que aquelles inversions han quedat ben amagades darrere les obres del condicionament recent dels locals. El quart

punt, que m'agradaria destacar, és una ampliació de capital de la pàgina 37. S'emeten, a principis del corrent any, unes 20.000 noves accions per un import de 700.000 €, que responen a la capitalització d'una part del deute contret amb dues de les societats que han efectuat les obres del parc d'animals. A nivell comptable, se li'n deu dir així, però resulta rocambollesc, no em digui que no. I el cinquè i darrer punt és el referent a la reestructuració d'una part del deute que ja vam debatre en aquesta sala fa uns mesos. Recordo que ja aquesta renegociació apareix com a part d'aquest famós pla de negoci, que jo interpreto des de fa mesos, anys ja. Ja em perdonarà, però si aquest és el seu pla, trobo que els auditors han estat vehements quan diuen que aquests factors minimitzen, i cito, «incertesa significativa sobre la capacitat de la societat per continuar amb les seves operacions».

Referent a les altres dues auditories, les de "l'Escola Bressol Laurèdia S.A.U." i "Sasectur, S.A.U.", només recordar que el Comú és el garant que els comptes acabin a zero al final de l'exercici, un any més, i que el dèficit d'aquestes serà assumit per l'Administració comunal. Ara bé, si aquestes societats fossin empreses, l'auditor també veuria compromesa la seva continuïtat, i és que la primera, "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", té un resultat d'explotació de -300.000 €, i la segona, "Sasectur, S.A.U.", estaria perdent uns 280.000 €. Per tant, tranquil·litat, perquè sabem que la continuïtat està assegurada pel Comú, però preocupació, i no em negui que no podem estar preocupats, perquè, acumulat, les dues societats acumulen pèrdues per un valor de quasi 600.000 €. Quin pla tenen? I no em refereixo a un de viabilitat, senyors de la majoria, per limitar aquestes pèrdues que, any rere any, ajuden a fer el forat una miqueta més gran? Gràcies.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Rossend Areny, té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Gràcies, Senyora Cònsol, Senyora Presidenta del Consell d'Administració de "Camprabassa, S.A.", Senyor Vicepresident, Senyora Secretària, Conseller de Finances. Anem a pams. Començaré analitzant l'informe d'auditoria de "Camprabassa, S.A." per passar posteriorment a analitzar l'auditoria de "Sasectur, S.A.U." i la de "l'Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.".

Pel que fa a l'informe d'auditoria referent a la societat "Camprabassa, S.A.", l'auditor s'ha expressat amb una claredat tan diàfana que és impossible malentendre i distorsionar el missatge que aquest ens transmet en el seu informe. Amb paraules del propi auditor, a qui citaré literalment en diverses ocasions al llarg de la meva intervenció, deia que a situació financera de la societat "Camprabassa, S.A.", a 31 de desembre de 2013, és indicadora d'una «incertesa significativa sobre la capacitat de la societat per continuar amb les seves operacions». I ho és, sempre seguint l'argument de l'auditor, per tres motius diferents, als quals jo n'afegiré un quart. El primer dels motius és el fet

que el 31 de desembre del 2013, com a conseqüència de les inversions efectuades al llarg de diferents exercicis, el passiu corrent de la societat se situa en els 7.625.859 € negatius, que vénen a ser uns 300.000 € superiors respecte allò que teníem en l'exercici anterior. El segon dels motius consisteix que durant l'exercici 2013, la societat ha presentat unes pèrdues de 2.237.000 €, superiors en uns 300.000 €, també, a les pèrdues de l'exercici anterior. I el tercer dels motius posa de manifest que, com a conseqüència d'aquestes significatives pèrdues, el patrimoni net de la societat ha patit una reducció equivalent al 60,4 % del seu capital social. Personalment, considero que l'auditor obvia un quart motiu decisiu, un motiu transcendent, un motiu que jo considero absolutament clau per entendre per quina raó pot posar-se en dubte el futur operatiu de la societat. I és que la viabilitat de la societat, Senyors Consellers, depèn del suport financer i econòmic d'un Comú depauperat per culpa de la seva gestió. Un Comú amb un estat d'endeutament molt proper al seu sostre i que, per tant, disposa d'una capacitat de resposta gairebé nul·la. En resum, el futur de la societat és incert perquè, a 31 de desembre de 2013, el passiu acumulat és enorme perquè les pèrdues d'explotació del negoci són extraordinàries; perquè, fruit d'això, el patrimoni que té la societat s'ha depreciat perillosament, i perquè la capacitat del Comú com a accionista majoritari per continuar fent front a la situació en forma d'aportacions i bestretes és, avui, gairebé nul·la.

Em sorprèn observar que l'auditor no ha tingut en compte la capacitat financera del Comú en el seu informe, més que res, perquè s'empara diverses vegades en aquesta capacitat sense comprovar objectivament si el Comú té o no té realment aquesta capacitat. En canvi, segona sorpresa, l'auditor sí que té en compte les càbales d'un pla de negoci facilitat per la societat per als exercicis 2014-2016, ampliable als exercicis 2017-2038, com a factor mitigant del dubte, tal com diu l'auditor, sobre la continuació de l'explotació de la societat. Mirin, això que acabo de dir, això no és seriós. Una auditoria és l'examen de la situació econòmica d'una societat a fi de donar-ne coneixement l'estat patrimonial i financer que correspon a un determinat moment. Em sembla inversemblant, em sembla inversemblant que una auditoria s'empari en les hipòtesis no provades d'un pla, per més ben fet que pugui estar aquest pla, per tractar de justificar els dubtes objectius que planen sobre la viabilitat d'una societat. Això no és seriós. Ni és seriós que l'auditor tingui en compte els supòsits no provats del pla en el seu informe, ni és seriós que, un cop l'auditor ha decidit posar-se en aquesta perillosa aventura, no adjunti còpia del pla, com a document annex al seu informe, ni és seriós que vostès no hagin fet arribar cap còpia als Consellers d'aquest Comú del dit pla, prèvia la presentació de l'informe d'auditoria que avui se sotmet a debat en aquesta sessió de Consell. Per cert, en aquest punt, em sembla molt important destacar que l'auditor, en el punt 2 del seu informe, ens diu que «d'acord amb el referit pla de negoci, s'han projectat resultats d'explotació negatius fins al 2038», «fins al 2038», motiu pel qual la societat hauria d'haver deteriorat la concessió administrativa i l'immobilitzat tangible relacionat amb la concessió, i en conseqüència, a 31 de desembre de 2013,

s'hauria d'haver disminuït l'import de l'immobilitzat intangible, l'import de l'immobilitzat tangible, l'import de reserves i el resultat de l'exercici per un import no quantificat, però significatiu, segons paraules del propi auditor. I, sempre segons l'auditor, l'efecte d'això que els acabo d'explicar, l'efecte d'aquesta *salvetat*, com ell l'anomena, podria ser el motiu perquè els comptes anuals de l'exercici del 2013 no expressessin la imatge fidel del patrimoni de la situació financera i de la comptabilitat de la societat, i seria desitjable i preceptiva en qualsevol informe d'auditoria. Dit en altres paraules, aquesta *salvetat* en l'apartat de concessió administrativa de 50 anys, i el fet que al pla de negoci de la concessió digui que ja ha previst pèrdues fins al 2038, exigeix un deteriorament dels actius relacionats amb aquesta concessió per tal que el balanç reflecteixi a imatge fidel de la societat i es puguin reconèixer amb valors actuals pèrdues futures. No cal dir que això deixaria el balanç molt tocat, posant en evidència una situació que podria qualificar-se de fallida financera de la societat, invalidant *de facto* les projeccions fetes en el referit pla perquè l'error en el càlcul podria arribar a ser molt i molt gran. I ja que hi som, parlem d'aquest pla, l'enèsim en una llarga llista de plans elaborats per vostès, però que mai no ens n'han ensenyat ni mai no s'han molestat a presentar a la ciutadania, perquè, a veure, Senyora Presidenta, quants plans financers, de viabilitat, o de negoci, tant se val el nom, s'han elaborat ja des del moment en què vostès entren en la responsabilitat de governar el nostre Comú? Vostès sempre han afirmat que hi havia un pla inicial de viabilitat, corregit per un segon pla de viabilitat, aquest ja elaborat per vostès mateixos, corregit alhora per documents comptables, com vostè ha afirmat diverses vegades, Sr. Besolí, que els permetien funcionar en el dia a dia, corregit per un pla estratègic 2012-2015, amb un *business plan* elaborat per l'empresa de l'actual director de projectes del parc, que ens va costar 15.000 €, corregit ara, sembla ser, per un nou pla -cinc, ja en portem- per un nou pla de negoci 2014-2016, que és ampliable als exercicis 2017-2038, i que tot plegat, miri, Senyora Presidenta, sembla més un embarbussament absurd dels germans Marx que el que hauria de ser un projecte seriós per tirar endavant una societat que gestiona, sobretot, capital públic. Senyora Presidenta, però vostès saben, realment, on van amb tots aquests plans?

Segons podem llegir en l'informe de l'auditor, les hipòtesis generals del pla de negoci preveuen, entre altres aspectes, per a l'exercici 2014, primer, incrementar els ingressos de l'activitat en un 20 %. Miri, molt bé, tant de bo, però això diria que està per confirmar, no? A més, podria ben bé passar, perquè és el que ha passat en l'exercici 2013, que al final, tot i l'augment d'ingressos, s'acabés ingressant molt menys del que s'hagués gastat. De fet, segons l'informe d'auditoria, el 2013 la societat va gastar el doble quasi exacte del que havia ingressat: 1.916.936 € d'ingressos contra 3.803.891 € de despesa. La gestió del consell d'administració de la societat va disparar els serveis contractats a l'exterior en prop d'un 10 %, 175.000 € el 2012, respecte els 377.000 € el 2013. Però aquesta no és la més grossa: la seva gestió va disparar les despeses de personal en un 50 %: 1,07 milions d'euros el 2012, respecte a l'1,53 milions

d'euros el 2013, cosa que em porta a parlar del punt 2 del pla, reduir les despeses de personal en un 30 %. Escolti'm, però si en l'exercici 2013 vostès han incrementat en un 50 % les despeses de personal, com volen que ens creiem aquesta hipòtesi de treball i aquesta reducció tan significativa? Punt 3: amortitzar els llocs de treball fixos. Això vol dir acomiadaments? Perquè penso que si fos així, caldria que ens ho aclarís. Punt 4: establiment de despeses de compres i de personal de restauració en funció dels ingressos de reestructuració. Mirin, escoltin... però és que això no ho havien estat fent així fins ara? Si això forma part del pla, entenem que no ho havien fet d'aquesta manera fins ara, no? Com s'ho feien fins ara per calcular aquestes despeses? Punt cinquè: estimació de les despeses d'explotació d'acord amb les necessitats estimades i els contractes signats. És que això tampoc no ho han estat fent així fins ara? Pel que fa als exercicis 2015 i 2016, punt número 1, increments d'ingressos en un 5 %. Bé, tant de bo, però això ja es veurà. I a més a més, no serveix de res incrementar els ingressos si les despeses són superiors, com ha passat el 2013, tal qual jo els anunciava ara tot just fa un moment. Punt número 2: increment de les despeses de personal en un 3 %, és a dir, reduïm les despeses de personal en un 30 % per augmentar-les de nou. Està bé, això. I com l'hem d'entendre, aquesta estratègia? I punt tercer: increment de despeses d'explotació en un 5 %. Bé, és el que comentava abans: cal minimitzar les despeses d'explotació per aconseguir resultats positius. I del 2017 al 2038 el pla que proposen, l'increment lineal anual del 3 % d'ingressos i despeses fins a arribar, d'aquí a 25 anys, a l'equilibri pressupostari. I això si realitzen les accions següents, que aquestes són molt bones. Acció primera: reestructurar l'endeutament. Bé, aquesta ja l'han feta. L'acció segona em sembla un atreviment i una provocació envers el poble de Sant Julià de Lòria: transformar en capital els préstecs concedits pel Comú fins al 31 de desembre de 2013, és a dir, 2.240.000 €, i transformar en capital el cànon d'explotació meritat i no cobrat, que puja a 690.390 €. Dit d'una altra manera, obligar el poble de Sant Julià de Lòria que renunciï a cobrar la bestreta feta a la societat i renunciar a cobrar els cànon d'explotació establerts. Per cert, Sr. Besolí, podria recordar-me en quina sessió de Comú hem aprovat no cobrar els cànon meritats d'explotació de "Camprabassa, S.A."? Perquè el cert és que jo no me'n recordo. Punt tercer: la tercera acció és, directament, una burla i el reconeixement més explícit que la societat no és capaç de funcionar si no és mitjançant la injecció sistemàtica de capital públic. El suport financer i econòmic del Comú, que es compromet a emprendre totes aquelles accions necessàries per garantir la continuïtat del negoci i, més concretament, satisfer les obligacions envers tercers i empleats, és a dir, pagar proveïdors i treballadors. Per cert, Sr. Besolí, com ens ho farem en el moment en què superem el sostre d'endeutament? I punt segon: efectuar les aportacions necessàries per restablir el desequilibri patrimonial si aquest es veu reduït per sota del 50 %. I li recordo que ja estem en el 60,4 %. Escolti, però quina capacitat econòmica pretén que tingui el nostre Comú si la seva gestió l'ha situat al límit del sostre d'endeutament? Si, com diríem

vulgarment, vostès han espremut tant la *mamella* dels recursos econòmics del nostre Comú que l'han deixat completament exhaurida? No voldria acabar la meua intervenció sobre l'auditoria de "Camprabassa, S.A." sense abans referir-me a dos aspectes que aporten la visió més sinistra de la societat, una visió quasi més pròpia d'una secció periodística de successos que de la bona imatge que hauria de transmetre la societat. Parlo d'allò que l'auditor anomena «rescissions de contractes, indemnitzacions i de les múltiples demandes que existeixen contra la societat». Punt 1: pel que fa a les rescissions de contractes i indemnitzacions, i sempre segons l'informe d'auditoria, sembla ser que el 12 de desembre de 2013 es va rescindir el contracte d'arrendament del restaurant Casa del Formatge, propietat del Sr. Enric Sangrà, exCònsol menor d'aquesta parròquia i militant d'Unió Laurediana, efectuada el 9 de gener de 2014, amb una indemnització de 150.000 €. D'altra banda, la societat va signar, el 23 de novembre de 2012, un contracte de col·laboració per a l'explotació del restaurant Borda Conangle, que va extingir-se el 17 d'abril de 2014, motiu pel qual la persona que explotava l'hotel restaurant, membre del consell d'administració de la societat "Camprabassa, S.A.", ha percebut en concepte d'indemnització, potser, la quantitat de 40.000 €. Per cert, podrien explicar-nos a què es deu la fugaç extinció de la relació comercial entre "Camprabassa, S.A." i el senyor Ricard Vicens? I per quina raó percep el senyor Ricard Vicens 40.000 €, quan en el contracte que relaciona el senyor Ricard Vicens amb "Camprabassa, S.A." no existeix cap clàusula de rescissió explícita? I encara una altra pregunta. Aquest cop, el senyor Ricard Vicens no signa l'informe d'auditoria, com havia vingut fent altres vegades. Per quin motiu no el signa? No està d'acord amb el que diu l'informe? Potser ens podria aclarir totes aquestes qüestions vostè, Senyora Presidenta.

En segon lloc, parlo també de les múltiples demandes que hi ha interposades contra la societat. Segons l'informe d'auditoria, el 21 de novembre de 2013, es reclamen 114.146 € per serveis varis. Tal com es llegeix en l'informe, els administradors estimen que de l'esmentada demanda no es derivaran pèrdues ni futures obligacions i, per tant, no s'efectua cap provisió. Segons el mateix informe d'auditoria, també hi ha varies demandes per accidents contra la societat de quantia indeterminada que es troben a la Batllia. Sembla ser que la societat estima que d'això tampoc no es derivaran pèrdues ni futures obligacions, perquè considera que té possibilitats significatives de guanyar, o perquè si no, actuarà la seva asseguradora. Per tant, la societat tampoc no efectua cap mena de provisió. Tercer: segons l'informe d'auditoria, també existeix una demanda contra la societat i altres tercers per un import de 32.832 € en concepte de deute generat per l'exhibició in consentida d'imatge. I finalment, l'informe també fa constar que existeix una demanda contra la societat i altres tercers per un import de 88.333 € de què la societat és responsable civil subsidiària. La societat considera que té possibilitats significatives de guanyar les demandes, o si no, estan cobertes per les asseguradores, per tant, tampoc aquí fa cap mena de provisió. Podria explicar-nos, Senyora Presidenta, quin és

el motiu de totes aquestes demandes? Vull recordar que l'apartat corresponent a les rescissions de contractes i indemnitzacions aporta un passiu de 190.000 €, mentre que les demandes poden arribar a acumular un passiu superior als 250.000 €, però és que ja no és només la qüestió dels passius financers la que ens hauria de preocupar, sinó la pròpia imatge de la societat, que, en tots aquests casos, sempre queda molt malmesa i representa un passiu molt difícil de treure's mai de sobre. Sintetitzant, aquesta auditoria mostra un autèntic daltabaix financer. Al meu entendre, amb les dades de l'auditoria a la mà, no es compleix, ni de bon tros, el principi d'empresa en funcionament. Ni els estats comptables ni la viabilitat del negoci no garanteixen pas en cap moment el futur de l'empresa, i per acabar-ho de rematar, és obvi que el Comú, soci majoritari, no té capacitat per continuar-se endeutant a base de bestretes i aportacions econòmiques cap a "Camprabassa, S.A.". Bestretes que, amb l'informe a la mà, sembla ser que no recuperarem mai, perquè molt probablement acabaran convertint-se en capital. Vostès són els únics responsables de la situació, situant el nostre Comú al límit del sostre d'endeutament, abocant-lo a una situació desesperada, molt incerta per al seu futur. Tothom sap que en el sector privat aquesta mateixa situació desembocaria en una més que probable suspensió de pagaments, en una realització dels actius, i dic perquè tothom ens entengui, a recuperar el que es pugui i dedicar-se a una altra cosa. Vostès es dediquen a allò que han fet sempre: pretenen ensarronar el ciutadà parlant de grans xifres, de grans percentatges que creixen i creixen, de plans pagats a preu d'or que no hem vist mai, però que semblaria que estan a l'alçada del mateix Nobel d'Economia i, dissortadament, la situació real, la que descriu l'auditor, sempre és diferent de la que vostès pretenen fer veure. Mirin, el mateix que vostès fan ara, ja ho feien anys enrere els senyors Masegosa i Sangrà quan parlaven de les revaloritzacions d'accions meravelloses, quan parlaven de la multiplicació contínua i imparabile dels beneficis, quan deien allò de «m'estimo més ser moderadament optimista, però el cert és que l'any vinent...». Sempre l'any vinent, Senyors Consellers, sempre l'any vinent.

Passem ara a analitzar l'auditoria de les societats "Sasetur, S.A.U." i "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", que tampoc no tenen cap mena de desapfitament. En aquests dos casos, l'auditor també s'ha expressat amb una claredat diàfana. Tant en un cas com en l'altre, l'informe d'auditoria diu que com a conseqüència de les pèrdues d'explotació acumulades durant l'exercici i exercici anteriors, el patrimoni net de la societat, a 31 de desembre, és de 0 euros *-cero patatero-*. Inferior, lògicament, a la meitat de la xifra del capital social, essent causa de dissolució de la mateixa, tal com preveu l'article 85.5 de la Llei de societat anònimes i responsabilitat limitada. Aquestes condicions són indicatives, també, com en el cas de "Camprabassa, S.A.", d'una incertesa significativa sobre la capacitat de la societat per continuar amb les seves operacions. Pel que fa a la societat "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", el Comú, soci únic de la societat, ha agafat els següents compromisos, que, com diu l'auditor, constitueixen factors mitigants del deute. Compromís primer: garantir i

comprometre's a fer front al crèdit de 200.000 € amb BancSabadell. Compromís segon: garantir i comprometre's a fer front a compromisos amb tercers per un valor de 160.000 €. Compromís tercer: garantir i comprometre's a fer front a les aportacions necessàries per reconstituir el patrimoni net que, a 31 de desembre de 2013, és de 0 euros, i que correspondria a una dotació gens menyspreable de 265.000 €. L'auditor assenyala aquí, també, que, en aquestes circumstàncies, la continuïtat de les activitats i la viabilitat de la societat dependrà del suport financer, una vegada més, continuat i els ajuts i aportacions que li atorgui el seu accionista únic, és a dir, el Comú.

D'altra banda, referent a aquest informe de l'auditoria corresponent a "l'Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", els demano, li demano, Sr. Besolí, que m'aclareixi la següent informació: les despeses de personal sumen 378.000 € en total. A més, en l'apartat de sous, dietes i remuneracions apareix una meritació del personal d'alta direcció que ascendeix a 30.000 € i 28.000 €, respectivament, xifres a l'engròs. Podria aclarir-nos, Sr. Besolí, a què correspon aquesta meritació, tenint en compte que existeix una dotació específica corresponent al capítol de personal?

Pel que fa a la societat "Sasectur, S.A.U.", la percepció de l'auditor és similar a la que feia en el cas de "l'Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", en el sentit que el Comú, soci únic de la societat, ha agafat els següents compromisos, que, com diu l'auditor, constitueixen factors mitigants del deute. Compromís primer: garantir i comprometre's a fer front als deutes amb tercers per un valor de 453.228 €. I compromís segon: garantir i comprometre's a fer front a les aportacions necessàries per reconstituir el patrimoni net que, a 31 de desembre de 2013, és de 0 euros, i que correspondria a una dotació de 560.000 €. En aquest cas, l'auditor assenyala, també, que, en aquestes circumstàncies, la continuïtat de les activitats i la viabilitat de la societat dependrà del suport financer continuat i els ajuts i aportacions que li atorgui el seu accionista únic, és a dir, el Comú.

Senyors Consellers, Senyora Presidenta, Senyor Vicepresident, Senyora Secretària i acabo ja amb la meva intervenció, els informes d'auditoria corresponents a les societats "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U" i "Sasectur, S.A.U." mostren, de manera inequívoca, com vostès han actuat de forma temerària i al marge de la llei, en no haver dotat, com marca la llei, el fons corresponent al patrimoni net d'ambdues societats. I la seva temeritat podria suposar no només la dissolució d'aquestes dues societats, entitats que donen un servei, entenem, més que necessari per als nostres ciutadans, sinó sobretot una despesa certa, perquè s'hi ha compromès, extraordinària, no contemplada en el pressupost del 2014, per un import de 825.000 €. Ens pot dir, Senyora Presidenta, com pensa fer front a aquesta important aportació que li exigeix la llei? Ens pot dir, Sr. Besolí, de quina manera es pensa finançar aquesta aportació per part del Comú? I en cas que fos contra endeutament, i no contra una altra partida, en cas se superés el límit d'endeutament fixat per la Llei de finances públiques, què passaria amb el nostre Comú? Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig, té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Bé, comencem al revés, perquè, com sempre, vostès fan una gran quantitat de preguntes, grans observacions, sempre tirant cap al seu teulat.

Jo tinc quatre observacions a fer-li. Només dir-li: doncs, què farien vostès, tancar-ho tot? Tancar l'Escola Bressol, tancar Sasetur, tancar Camprabassa... ho tanquem tot, no? És el que veig.

Només una altra apreciació: tot el tema de l'endeutament de les dues societats, "Sasetur, S.A.U." i "Escola bressol laurèdia, S.A.U.", estan pressupostats. I aquestes aportacions que fa el Comú estan dins a partida de transferències corrents. Hi ha petites diferències, petites o grans, que podria detallar-los una mica. En el cas de "Sasetur, S.A.U." doncs parlaríem que hi va haver, aquest any passat, una indemnització important a una persona que des del Comú es va acomiadar de Sasetur; parlaríem de petites compres de material esportiu, que no estaven pressupostades, parlaríem de reparacions a la piscina, que tampoc no estaven previstes, bé, només dir-li que l'any passat, abonats sense comptar jubilats, sense comptar els estudiants de la universitat, hi havia 632 abonats. A data d'avui hi ha 646, però els usuaris de "Sasetur, S.A.U.", del centre esportiu, són pràcticament mil persones. Vull dir, una rotació de mil persones.

Pel que fa a "l'Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", una mica el mateix. L'any passat hi havia 35 nens. Aquest any, a data d'avui, en tenim 54. L'any passat, en veure la disminució, pels motius que fos, pel tema de la crisi, que molta gent va marxar del país, pel motiu que fos, es va procedir a regularitzar situacions i també hi va haver, em sembla que són dos o tres persones que van plegar, dos acomiadaments i dos persones més, i que pujaven gairebé a 25.000 €, les indemnitzacions. Després, hi ha una partida significativa, que aquesta sí la vull fer relleu. I és que el lloguer de "l'Escola Bressol Laurèdia, S.A.U." abans anava directament al Comú, el pagava directament el Comú, però per uns motius de fiscalitat, per tema IGI, es va decidir aplicar-lo directament a les despeses d'Escola Bressol per poder suportar aquesta despesa.

Pel que fa a "Camprabassa, S.A.", cert hi hem posat diners i hi continuem ficant diners, i el que fem és fer que això funcioni. Vostès fan les seves xifres, que hi haurà pèrdues fins al 2038. Només dir-li que aquest tipus de societats, o aquest tipus d'empreses, es basen més en un esquema de comptes, guanys, despeses – cash flow. No sé si volen més explicacions. En aquest sentit, només dir-los, és com una repetició de les altres sessions de Comú, vostès hi diuen la seva i jo hi dic la meva. A nivell de facturació, fins al 28 de setembre, ahir, hem augmentat un 80 %, la mateixa xifra que l'any passat. Un 80 %. Parli'm, expliqui'm quants negocis, avui en dia, facturen un 80 % que l'any passat. Un 80 %. I si les xifres ens segueixen avalant, estarem multiplicant per dos les xifres de fa dos anys. Bé, no sé si és important. Visitants: 130.865 visitants, un 52 % més que l'any passat.

Una altra dada. Quants, preguntí'm quants, avui sortia, no sé si era Grandvalira, un 6 % més amb les activitats d'estiu. Un 52 %. Bé, no sé, jo no sé què més volen que els digui. L'auditoria. Pel que fa al tema de l'auditoria, sí, cert, hi ha unes incerteses en el futur de la societat, segons parlen els nostres auditors, però cal destacar que també hi ha una sèrie d'actuacions mitigants de la situació i fets posteriors. Aquests fets posteriors només un dels més significatius és que passen d'aquests 7.625.000 € de passius. Només el mes de juny vam solventar una important xifra d'aquest passiu, que és 5.750.000 €, en deutes a llarg termini. Passant de curt termini a llarg termini. Vull destacar, una vegada més, el recolzament de les entitats bancàries, que han vist, han vist el que vostès no creuen, que encara es pensen que no existeix, el famós pla de viabilitat. Sí, sí, sí. 5.750.000 € a llarg termini. A 13 anys i amb tres anys de carència, o sigui, fins d'aquí a tres anys no començarem a retornar capital, amb unes condicions financeres força interessants a la data d'avui. No sé, el Comú continua apostant per Naturlandia, perquè és un projecte de país i un projecte i un motor econòmic de la parròquia. Genera llocs de feina. Aquest estiu s'han contractat 94 eventuais, el 90 % de la parròquia, el 90 %. La plantilla actual és de 84 treballadors, 19 dels quals treballen en la restauració. Què vol dir això? Que si que disminuïm per un costat i podem augmentar per un altre, però per què? Perquè ara les explotacions de les dos restauracions, que estem gratament sorpresos del seu funcionament, han fet que tinguem 19 persones més ocupades. Ocupades. Sí, sí, despesa, evidentment, però ocupades. Donant feina a la gent i donant poder adquisitiu a la gent. Hi ha unes petites contractacions de deu persones més els caps de setmana, a dies. Ni caps de setmana. Pel que fa a proveïdors, vostès continuen dient que no donem vida, que no donem, prioritzem, com vaig dir l'altra vegada, els proveïdors de la parròquia. L'altra vegada eren 24, ara en són 40. Quaranta. Amb una facturació, aquest any, de quasi 694.000 €. No donem vida a la parròquia. Bé, poca cosa més els voldria dir. Digui'm vostè quina societat, amb el volum de "Camprabassa, S.A.", no té demandes pels motius que sigui, per impagament. Potser tenir demandes relacionades amb treballs que s'han fet que no s'han fet correctament, o altres demandes amb tema d'accidents. Vull dir, quina societat, avui en dia, preguntí societats i estacions d'esquí, quines no tenen demandes. M'ha sorprès una dada que ha dit, i no sé d'on la tret, potser sí, que ens ha costat 15.000 € el pla de negoci. No sé d'on ho ha tret, senzillament, Sr. Roig. Jo, realment, estic gratament sorprès, aquest estiu, l'acceptació que ha tingut "Camprabassa", la xifra de gent que ha pujat, contents i el canvi d'actitud que hi ha hagut. No sé, vostès sempre ho veuen tot en negatiu. Vull dir, jo, realment, estic gratament sorprès i, dins el pla de negoci, completament dins el pla de negoci. Crec que no tinc res més a dir. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies senyor Joan Besolí, té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. Bé, d'alguna manera, jo li feia una pregunta en la meva intervenció, que era la de si tenien algun pla de negoci, de la mateixa manera que el té la societat "Camprabassa, S.A.", per a les dues altres societats, "Sasectur, S.A.U." i "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U.", doncs per intentar que algun dia aquestes dues societats, malgrat ens hagi esgrimit tots els punts a favor o en contra que tenen aquestes societats a nivell comptable, si algun dia poden fer les paus entre el que es gasta i el que es guanya. Només li demanava això: si tenen un pla de negoci per a aquestes dues societats, que, no ho hem d'oblidar, no les paga ningú que no sigui el Comú. Si es deu tants diners, el Comú abona aquests diners, i santes pasqües. Però bé, és el que li deia abans: tranquil·litat d'una banda, però preocupació de l'altra, perquè aquest forat va ajudant a augmentar aquest forat del Comú. Per tant, l'hi deia en aquest sentit.

"Camprabassa, S.A.": té pèrdues fins al 2038. Diu que això ho diuen els auditors. No ho diuen vostès? Perquè l'auditoria marca que el pla de negoci que vostès faciliten als auditors diu que tindrem pèrdues fins al 2038. Per tant, no és que ho diguin ells i vostès no hi estiguin d'acord, és que es ho diuen vostès a ells perquè ells elaborin la seva auditoria. Per tant, ens hauria d'aclarir aquest punt perquè a mi no m'ha acabat de quedar clar.

Ens parla de xifres: un augment del 80 % en volum de negoci i un 50 % d'augment en quantitat de visitants. Jo li dic que menys mal. Ha costat molts diners. Malament aniríem si el volum de negoci no augmentés. En un 80 % i que la gent augmentés en un 50 %. No és res aberrant pensar que això respon que com més activitats té aquesta oferta d'activitats que es diu Naturlandia, doncs molt més volum de negoci tindrà. Ara, jo li demano: és suficient? És suficient aquest augment del 80 % del volum de negoci i del 50 % de visitants al parc? Està essent suficient, serà suficient? És amb aquestes dades que vostès diuen que al 2038 Naturlandia començarà a tenir beneficis? Dic «vostès» perquè, hi insisteixo, són vostès qui han subministrat aquestes dades o aquesta previsió als auditors i no a l'inrevés. Vostè parla d'un deute a llarg termini, i els auditors també ho presenten com un aspecte mitigador o mitigant d'aquesta auditoria, que, en si, és prou catastròfica, al meu entendre. Vostè diu que bé, que s'ha canviat aquest endeutament a curt termini. S'ha aconseguit canviar amb els bancs, perquè hi creuen, en aquest projecte, s'ha aconseguit canviar a endeutament a llarg termini. Bravo. És a dir, una càrrega menys ara. Però el fet que sigui un endeutament a llarg termini, no vol dir que es volatilitza, vol dir que algú altre se'l trobarà. I si hi afegim aquesta carència, vol dir que s'ho trobarà al final del proper mandat. Seran vostès o no. Ja s'ho trobaran, perquè no desapareixen. Aquests cinc milions i escaig que ens deia abans hi seran quan ens toqui començar a pagar-los. No han desaparegut.

Parlava dels bancs, una altra vegada. Que hi creuen. Ja l'hi vaig dir jo en una altra sessió de Comú: sort que hi creuen. Jo crec que hi creuen perquè no tenen més remei que creure-hi, perquè molts d'aquests diners invertits allà dalt, de moment, han sortit d'ells. Doncs si els volen cobrar algun dia, començarem

d'aquí a uns anys, amb aquesta garantia de tres anys, si els volen recuperar, quin remei tenen a creure-hi, perquè el que no faran és tancar l'aixeta i dir «bé, els vull ja i no se'n parli més». És que si els vull ja, no tenim d'on treure'ls. I vostè ho ha dit, per això s'ha previst aquest pagament sigui a llarg termini. Però, hi insisteixo: no desapareixen.

I vostè no és coherent en una cosa: el pla o aquesta auditoria basant-se en aquest pla de negoci que vostè ens presentava, diu que una de les mesures i també ho esgrimia el Sr. Roig, que una de les mesures serà una reducció de la plantilla, dels treballadors, quan vostès, en general, avui i altres vegades s'han omplert la boca que Naturlandia és un projecte que, lluny de fer fora les persones, contracten les persones, siguin del poble o no siguin del poble. Per tant, són dos aspectes contradictoris que, també, potser necessiten una explicació perquè, al meu entendre, no s'entenen.

És tot. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Rossend Areny, té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Sí, gràcies, Senyora Cònsol. Per al·lusions. Vejam, vostè posa en boca meva una cosa que jo no he dit, i que em reiteraré en el que he explicat abans, i és en allò que jo considero "l'Escola Bressol Laurèdia, S.A.U." i "Sasectur, S.A.U." com a societats que donen un servei que és molt important per a la nostra parròquia. Per tant, senyor Besolí, això que hem de tancar aquestes societats jo li preguntaria que no ho posés en boca meva, perquè jo, això, no ho he dit en cap moment. El que sí que reconec que li he dit, o que li he vingut a dir o que li he suggerit, és que aquestes societats haurien de mirar de convertir-les en societats que fossin viables. Penso que això és una cosa que molt difícilment vostè em podrà discutir, no? Em comentava, referent a aquestes dues societats, que hi havia hagut inversions no previstes, que hi havia hagut indemnitzacions. Jo penso que aquestes també es poden preveure, perquè deuen respondre a alguna mena de pla de reestructuració, i també hi havia hagut una sèrie de reparacions. Mirin, és que vostès potser tenen un problema de gestió i un problema de previsió. I allò que han pressupostat en un determinat moment hem d'anar-ho augmentant a base d'engreixament de l'endeutament.

Pel que fa a "Camprabassa, S.A.", a mi no em deixarà de sorprendre que vostè s'empari en un pla de negoci que no han tingut la decència, per dir-ho així de clar, la decència de presentar-lo als Consellers d'aquest Consell de Comú, i que no l'hagin presentat, més quan emparant-me, i parlo en primera persona, en l'ordenament de funcionament del Comú. Els ho he demanat diverses vegades, he enviat diverses cartes a la senyora Cònsol. Fins i tot aquesta qüestió vostès ens han obligat a portar-la a la Batllia. senyor Besolí, vostè no pot obligar-me, no ho pot fer, a creure en un pla que ni tan sols l'ha presentat i que jo ni tan sols l'he vist. Li recordo que l'única cosa que vostè m'ha fet avinent, a mi i a aquest senyor d'aquí al costat, ha estat una mena de pamflet informatiu de l'any 2007,

que, evidentment, està totalment desactualitzat. Per tant, vejam, vostè em pot explicar moltes coses, que segurament pot recolzar sobre fets que són probables, però quan entrem en el camp de la hipòtesi, això són figues d'un altre paner. I jo, del que parlava en la meva intervenció, era de fets objectius. Jo parlava d'una auditoria, no parlava de supòsits. No parlava de supòsits. Jo me n'alegro moltíssim, realment, que les coses funcionin. No pot ser d'una altra manera, però també li deia en la meva intervenció que la seva estratègia em recorda moltíssim a aquella que utilitzava l'exdirector del parc, el senyor Masegosa i que utilitzava també l'exCònsol menor del nostre Comú, el Sr. Enric Sangrà, quan deia: «no, és que això... el valor de les accions es multiplicarà per tres en un futur». I després ja hem vist com la cosa ha anat. Potser si això s'hagués complert, jo podria fer confiança a les seves paraules, però, és clar, aquelles càbales i aquelles hipòtesis no s'han confirmat. I els resultats són els que són, senyor Besolí. Aquests no me'ls invento. El que diu l'auditor és el que diu l'auditor. A mi em fa molta gràcia que l'auditor s'empari, ja ho he dit en la meva intervenció, en aquest pla que nosaltres no coneixem, que vostès no han presentat, i que, en canvi, no tingui en compte la capacitat del nostre Comú de fer front a les obligacions que té contretes i que vostès han subscrit. I això és perillós. Això és molt delicat. Vostè em parlava de nombre de visitants, que s'havia ampliat, me n'alegro. Parlava de volum de negoci, que s'ha multiplicat, me n'alegro. Però, això, ja ho veurem en la propera auditoria, no li sembla? Avui el que estem debatent és sobre l'auditoria del 2013. I l'auditoria del 2013 diu el que diu. I ja veurem què diu la del 2014. Llavors serà el moment de debatre sobre la del 2014. I si li he de donar la raó, li donaré la raó. Però, escolti'm, vostè no em negarà que la projecció de les xifres que tenim avui en dia sobre la taula són les que són. I que l'auditoria diu el que diu. I que l'auditoria diu, molt concretament, que el seu famós pla de viabilitat, el seu famós pla de negoci, no donarà beneficis fins a l'any 2038, d'aquí a 25 anys. En el meu cas, jo m'hauré jubilat, si Déu ho vol. Però és que potser moltes de les persones que en un moment determinat han confiat, o han pogut confiar o han pogut estar com a ciutadans dins la nostra parròquia, aquests potser ja no hi seran. Llavors, jo no ho sé, no entenc, primerament, com posa en boca meva coses que jo no he dit en cap moment, i com pot fer aquestes afirmacions tan alegrement quan són afirmacions que no estan comprovades sobre un paper, sobre un document comptable que ens pugui demostrar, precisament, el contrari. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig.

Jo insistiré en un tema, perquè no se n'ha parlat, però sí que vostè fa referència a moltes de les demandes que no s'han contestat. Si no ho recordo malament, el dia 2 de juliol tenien una convocatòria amb dos responsables de "Camprabassa, S.A.", el responsable del projecte estratègic de "Camprabassa, S.A.", el senyor Ordóñez, i amb l'empresa "Strategos", els quals cap dels dos es van personar a

la mateixa convocatòria. I ara em diran que es van confondre o que el missatge, que ja l'està buscant, de la Senyora Cònsol, deia o no quedava clara l'hora de la convocatòria o si es confirmava o no la convocatòria. Jo seré molt franca, senyor Roig: per al que vol s'informa si la convocatòria és certa o no, o si li va bé o no, o pot arribar, perquè és veí nostre, del Ministeri d'Educació, al costat del Comú de Sant Julià de Lòria, amb la qual cosa hagués pogut venir si realment no va entendre l'SMS o queda confós per a vostè, si realment aquella data es mantenia o no. Em sembla que va passar un mes entre la seva demanda i el dia de la convocatòria. En cap moment va donar senyals de vida si realment aquella convocatòria tirava endavant o no. El que sí que és cert és que les dues persones sí que es van personar aquell mateix dia per explicar tots els dubtes els quals vostès estaven demanant. A data d'avui, no s'ha tornat a fer cap més reunió, però sí que és cert que es van ficar a disposició de vostès i cap dels dos, i repeteixo: cap dels dos ni van demanar si la data es confirmava o si la data es mantenia. Cap dels dos.

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. Miri, jo ho intento. De veritat que ho intento, i crec que ho saben tots els que estem al voltant d'aquestes dues bancades i la taula presidencial. Intento posar-me en la pell de tots: dels que estan allà, del que està aquí, de mi mateix em resulta una mica més fàcil. Intento anar amb tota la bona fe del món, és a dir, intento anar a no jugar brut, i crec que ho aconseguixo. Però, quan per part de la Presidenta de la societat, que és vostè, i la Presidenta d'aquesta sessió de Comú, que també és vostè, casualment, sento dir-me que, perquè aquest senyor i jo no vam anar a aquella reunió, que molt bé estava, sí, plantejada, o planejada, per un moment donat, d'un dia donat i una hora donada, quan em sento dir que no hi vaig anar perquè no em va donar la gana, i ho dic amb aquests termes, Senyora Cònsol, de veritat que em penedeixo d'anar amb bona fe. I l'hi dic amb el cor a la mà. No parlo en primera persona, no vaig anar a aquella cita, i crec que vostè ho sap, i la Secretària General ho sap, sap perfectament que jo no vaig anar a aquella cita perquè hi havia hagut un malentès. I aquest malentès no havia estat per part meva, sinó per part d'algú altre, i no vull dir de qui. Després li vaig demanar un altre moment. Potser no ho vaig fer a vostè, ho vaig fer a la Secretària General. Això no va fructificar. Vostè és la Presidenta. Si vostè, com a Presidenta dels dos organismes que representa, és a dir, el Comú i la societat, sap que un o els dos membres de la minoria volen tenir aquesta reunió, com a mínim, es proposa una altra data. I jo encara estic esperant que se'm proposi una altra data, quan jo vaig demanar que se'm proposés una altra data. Per tant, em sap molt greu que vostè digui públicament, i constarà en acta, que jo no vaig anar a aquella sessió o a aquella reunió amb les persones que vostè ha dit perquè a mi no em va donar la gana. Això, que consti en acta, no és cert. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

També que consti en acta que jo no he dit perquè no li donés la gana. Jo he dit que, en algun moment donat, vostès no van voler o no van intentar esbrinar si la data era la correcta o no per tirar endavant aquella reunió, cosa que una de les parts sí que ho va entendre bé. Només he dit això. Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. No hi insisteixi. Si jo hagués tingut clar que aquell dia i aquella hora hi havia una cita al Comú amb aquestes persones que ens havien d'explicar aquest meravellós pla de negoci o pla de viabilitat, o diguin-li com li vulguin dir, jo hagués anat. Un malentès no arriba perquè algú ho vol. I ho saben perfectament, que jo vaig demanar que se'm proposés una altra data, deixant de banda de qui havia estat la culpa, i hi insisteixo, no va ser meva. Un malentès és un malentès, i no el vol tenir ningú. Ni la persona que ha fet l'error de tenir-lo ni la persona que no ha volgut entendre, sinó que no ho ha entès. Perquè, de vegades, els missatges no s'entenen. Per tant, no vulgui carregar de culpa, almenys a mi, i crec que parlo també per la persona o representant la persona que tinc a la vora, no vulgui fer creure que ha estat per falta de voluntat nostra que no hem anat a aquesta reunió. I perquè així es demostrï, perquè així sigui, li torno a demanar una reunió amb aquests senyors. I també que consti en acta. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Rossend Areny, té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Gràcies, Senyora Cònsol. No, no, si és que el missatge sí que s'entén, Senyora Cònsol. Miri, no volia caure en això, però ja que vostè treu el tema, doncs li llegiré el missatge fil per randa, que la Senyora Secretària coneix perfectament bé, perquè així l'hi vaig mostrar: «Hola, Montse.», això és el que jo li escric, «Com ho tens el 2 de juliol al matí a les nou i mitja per celebrar la reunió conjuntament amb el Rossend? On ens trobem? Cordialment». Resposta seva: «Ho confirmo pròximament.». Resposta meva: «OK». Quan? en quin moment? pot dir-me vostè en quin moment m'ha confirmat que jo tinc cap mena de reunió? Pot confirmar-me, vostè a mi, quan s'ha excusat per dir-me: «Sí, realment, t'havia de confirmar la reunió i no ho he fet». I ara vostè té el valor ...

Hble. Sra. Cònsol Major

Digui, digui el que anava a dir...

Hble. Sr. Josep Roig

Té el valor... no, no, perquè vull ser correcte.

Hble. Sra. Cònsol Major

Falta de decència és el que anava a dir...

Hble. Sr. Josep Roig

No m'interrompi perquè vull ser correcte. I vostè té el valor de dir aquí, davant el Consell de Comú, que jo no vaig voler anar a una reunió, quan és vostè qui em diu que em confirma pròximament una trobada i vostè no em confirma absolutament res de res? És que, el dia 2 de juliol, rebo una trucada per part de la Senyora Secretària General dient-me: «Escolta, Josep, que tens una reunió al despatx de la Senyora Cònsol en relació amb aquest tema». I jo li responc: «Escolta, jo no he rebut cap mena de confirmació d'aquesta reunió». Encara l'espero. Per tant, entenc que o no li va bé o, directament, no m'ha contestat. És que si vostè respongués amb celeritat a totes i cadascuna de les demandes que jo li faig, podria entendre-ho. Però és que hi ha demandes que jo he fet, que fa deu mesos que espero la contestació. I per aquest motiu he tingut que portar la institució a la Batllia, m'entén? Llavors, vostè què m'explica? Però qui es pensa que és per posar en la meva persona coses i aspectes que jo no he fet? Però vostè qui es pensa que és, Senyora Cònsol?

Hble. Sra. Cònsol Major

Jo ja he manifestat el que penso que s'havia de dir i aquí constarà en acta com ha demanat el senyor Rossend Areny. De totes maneres, teníeu un mes, i ho recordo, teníeu un mes per si el missatge no va quedar clar o, com a mínim, tenia els seus dubtes, per trucar a la Secretària General i confirmar-li.

Hble. Sr. Josep Roig

Es seva l'obligació de posar-se en contacte amb mi.

Hble. Sra. Cònsol Major

O vostè també ho podia demanar, la confirmació.

Senyors bé, passariem, si no hi ha més intervencions en relació a les auditories, es donarien per assabentats de les mateixes, i passarem al següent punt però abans de passar a tractar el punt, m'agradaria tornar a llegir un paràgraf que crec que és important dir-ho. Aquesta Corporació vol condemnar públicament un fet greu i que ha passat a ser reiteratiu. Un cop més, s'ha filtrat tota la documentació reservada al Comú de la data d'avui, documentació i informació que encara no s'ha presentat en sessió de Comú, que encara no s'havia presentat en sessió de Comú, i per tant, informació no pública a un únic mitjà de comunicació del país i que n'ha fet ressò durant aproximadament 5 o 6 dies. Es tracta d'una falta de respecte greu envers tota la institució comunal i la

parròquia. I per això el Comú prendrà les mesures legals escaients. Només fer-vos partícips a tots plegats.

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. Comparteixo la seva indignació.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Rossend Areny.

Passariem, doncs, al següent punt:

4. Seguiment del pressupost.

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Gràcies, Senyora Cònsol. El segon trimestre del 2014 presenta un dèficit pressupostari de 876.505 €, producte d'una execució d'ingressos de 5.041.743 €, i una liquidació de les despeses de 5.918.248 €. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Joan Besolí, té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. Bé, un cop més, i per reprendre termes que he tingut o verbalitzat en la meua anterior intervenció, tinc el cor i el cap dividit. M'explico: sortint de la reunió amb el Conseller de Finances que va tenir lloc dilluns de la setmana passada, semblava, en aquest sentit també, que un estat d'ànim positiu, optimista, gairebé d'eufòria, es podia apoderar de nosaltres. Semblava que tot havia d'anar a millor, com per a Naturlandia, quan s'ha demostrat que potser no era el cas o no serà el cas. Però havent mirat de prop els números, aquests números que s'entesten a revelar la realitat, una vegada i una altra, m'adono que aquell sentiment de confort financer que em va aconseguir, d'alguna manera, transmetre vostè, senyor Besolí, doncs no va ser més que un miratge. I és que, a nivell financer, per reprendre el símil del miratge, aquest Comú comença a vagar, a deambular pel desert sense cap rumb definit. Entenc per rumb definit unes finances sanejades o, si més no, sostenibles. Sembla més aviat que ens dirigim cap a la bancarrota. Va ser un miratge, senyor Besolí. I la veritat és que vostè ja em va avisar en aquella reunió: «sembla que tot vagi pitjor del que realment va» o una cosa similar, em va dir. I això m'ho deia referint-se a les amortitzacions de capital com a focus de tots els mals. Mals actuals. Però els números, deia, canten, un cop més, i no ho fan precisament en el bon sentit. El 30 de juny d'enguany, l'endeutament total del nostre Comú era de 22.452.563 €, és a dir, 525.888 € més que tres mesos abans. Situant-nos, del famós sostre d'endeutament, a 7 punts percentuals només. Hem passat del 90 al 93 en tres mesos. El deute contret amb les entitats de crèdit ha augmentat, també: se situa

en els 12.751.747 €, un milió més que tres mesos abans. És cert, però, que el deute de les societats públiques, i crec que s'hi referia abans en una de les seves intervencions, s'ha reduït en uns 700.000 € i també el deute per avals. Sembla que era aquí on la cosa semblava poder anar a millor, senyor Besolí, però dura tornada a la realitat: entre els reconduïts de l'exercici anterior, ja executats al març al 100 %, per cert, que ascendien a 560.000 €, i el nou préstec a "Camprabassa, S.A." d'1.200.000 €, executats quasi també al 100 % a data 30 de juny, la xifra d'endeutament total ascendeix, i ja ho deia abans, a 22.452.563 €, i arribant ja, com deia també, al 93 % del sostre d'endeutament marcat per la llei. I per acabar de tornar a la dura realitat, una dada: van prendre el relleu de l'anterior consolat amb un deute de 17,3 milions, avui en tenim 22,5, arrodonint, i ens queda, també arrodonint, un any de mandat, tot i que vostès, i ho han demostrat, són capaços d'augmentar el deute en aquests darrers tres mesos de l'exercici d'una forma exponencial. Molt haurien de canviar les coses per girar la truita. I si ho aconseguen, finalment, que ho dubto molt, tot i que ho desitgi, ningú no els traurà el mèrit d'haver augmentat el deute, en encara no tres anys, de 5.200.000 €.

Si observem ara més detingudament la memòria explicativa, la dada que més crida l'atenció i té relació amb el que acabo de comentar, és la que augura que el dèficit previst quan tanquem aquest exercici 2014, se situï en 2.458.684 €. Penso en altres Comuns o per no dir tots els altres Comuns, que auguren, ja a data d'avui, amb el segon trimestre executat, auguren superàvits. No gloriosos, però superàvits. Parlo amb gent d'altres Comuns i em diuen: «I a Sant Julià de Lòria què tal?». Doncs mira, doncs a Sant Julià de Lòria, de moment, la previsió és que no només no tindrem superàvit, no només no farem les paus, sinó que tindrem un dèficit de 2.400.000 € i escaig. Amb aquesta xifra retrobem, sempre retrobem, el milió dos-cents mil del préstec a "Camprabassa, S.A.", que engreixa, evidentment, la xifra final. Si ja abans es preveia un dèficit important al principi de l'execució del pressupost, ara no sé com podrien qualificar-lo: de preocupant, desorbitant, irresponsable? Tots aquests qualificatius servirien i, segurament, quedarien curts.

Per cert, vostè, senyor Besolí, em prometia que, a partir d'ara, el Comú ja no haurà de demanar més finançament contra endeutament, el Comú per a "Camprabassa, S.A.". Això va en línia amb el que vostè pronosticava un dia, després d'una sessió de Comú a periodistes que cobrien l'acte. Ens confirma, avui i aquí, aquest aspecte? Pot assegurar amb rotunditat, com ho feia en el marc de la Comissió de Finances, pot assegurar amb rotunditat, aquí, a la seu del Consell de Comú, que el parc de Naturlandia serà autosuficient a partir del 2015, quan queden sis mesos? I que, per tant, la nostra Corporació no li haurà de fer cap més préstec? Si és així, si realment Naturlandia començarà a obtenir beneficis que li permetran de començar a sanejar-se ella mateixa i, de retruc, el nostre Comú, me n'alegraré molt. De moment, incredulitat i escepticisme, legítims tots dos. Continuo amb els mateixos dubtes de sempre. Aquells dubtes, legítims, com deia, que un dia em van costar quasi el meu honor de lauredià pel

fet de no creure ni en el projecte ni en la seva viabilitat. I si em continuen aquests dubtes, és perquè avui també hem debatut unes auditories que, en el cas de la societat “Camprabassa, S.A.”, no deixen entreveure el final del túnel. Al contrari. Però, d’aquest punt, ja n’hem parlat fa una estona i tornar-hi seria repetir que “Camprabassa, S.A.” no sembla aixecar el cap i, per tant, no hi tornaré.

Per cert, senyor Besolí, em podrà fer arribar aquell document que augura que el parc començarà a obtenir beneficis, dit d’una altra manera, que el parc deixarà de costar-nos, a accionistes i ciutadans, diners i més diners? Notarà que m’estic referint, d’una manera més o menys irònica, al tan aclamat i reclamat pla de viabilitat. O com l’anomenen els auditors, que sembla ser que ja el disposen, com els bancs en van disposar quan van renegociar el deute, el pla de negoci. Així és com es diu ara. Escolti, si les dades i les previsions són tan bones, i que consti que m’agradaria que fos així una vegada més, imagino que no ha de tenir cap problema en fer-me arribar una còpia d’aquest pla de negoci, oi, senyor Besolí? Es pot comprometre a això? Crec, i així li ho vaig comunicar, que hi ha altres maneres d’aconseguir aquesta i altres informacions sense haver de demanar ajuda a altres institucions dels país. S’hi compromet, senyor Besolí? Me’l passa i el comentem plegats en comissió? Però ara seriosament: senyor Besolí, ho farà? Ha fet així amb el cap...?

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

És un document que se li volia explicar el dia de la reunió.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Bé, per tant, es compromet a passar-me’l.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Dos mesos abans, la preocupació...

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

I no me l'ha pogut fer arribar via manadors?

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Sap què passa, senyor Areny, que això em preocupa. Però no per vostè ni pel senyor Roig. És cert que em preocupa: que cada vegada que es dóna un document, el dia següent surt al diari. I això em preocupa.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Però per què vostè dóna per suposat que sóc jo?

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Jo no dic que sigui vostè, però a mi em preocupa.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Passí'm el document, i prou.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí

Em preocupa, i davant el dubte, se li explicarà aquest document, com bé ha dit la Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Però se me'n donarà una còpia, imagino o me'l deixaran veure i tururut?

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Joan Besolí.

Hble. Sr. Joan Besolí
Jo no li donaré la còpia.

Hble. Sra. Cònsol Major
Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny
Per tant, no es compromet avui a donar-me la còpia a mi, que representa donar-la-hi a 700 persones que em van votar, a mi i a aquest senyor, malgrat que ara estiguem cadascú del seu costat, malgrat que ara els dos estiguem del seu costat, hi insisteixo.

Hble. Sr. Cònsol Menor
700 persones ?? ara estan dividits...

Hble. Sr. Rossend Areny
Senyor Cònsol, gràcies per l'aportació i pel recordatori. Jo era el cap de llista, potser tinc una part més que ell, per tant, vostè nega, a mi i a 700 persones, perquè estem reclamant el mateix, al cap i a la fi, aquest document. És això? No ens el donarà. Ens l'explicarà, ens el deixarà veure i ens el traurà de les mans. És això? Però què té aquest document que només ens el vol deixar veure de passada? Què hi surt? Només dades positives. Ho estan dient vostès, per activa i per passiva. Doncs passi'm aquest document i el comentem plegats en comissió o amb el director del pla de gestió, com li'n vulguin dir. Però comprometi's! Fixem una data i hora, sense malentesos. Diguem-ho de viva veu, sense passar per un missatge per evitar malentesos, que ningú no té intenció de fer-ne. Per tant, es compromet a deixar-nos veure i a donar-nos aquest document? A les dues coses, senyor Besolí?

Hble. Sra. Cònsol Major
No, es compromet la Secretària General a convocar-los a una reunió informativa. La mateixa que van tenir el dia 2 de juliol.
Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny
Però no tindrem aquest document, jo no la vaig tenir aquesta reunió, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major
Ja ho veurem, si tindran el document o no. Com bé ha dit el Conseller, és cert que, cada vegada que es dona la informació, l'endemà sortim als mitjans de comunicació. Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Però per què m'ho diu a mi, l'hi torno a repetir?

Hble. Sra. Cònsol Major

O, almenys, en un mitjà de comunicació...

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

No ho entenc, a qui?

Hble. Sra. Cònsol Major

També dir que amb Naturlandia, també se'ls ha d'agrair, ja que està present un membre del *Diari d'Andorra* aquí mateix. Agrair-los també la popularitat que ens han donat durant tot l'any i a totes les notícies del *Diari d'Andorra*

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Però agrair a qui: al *Diari d'Andorra*?

Hble. Sra. Cònsol Major

Al *Diari d'Andorra* i a vostès, que els hi han passat moltes de les informacions que s'han passat. Però, de totes maneres, jo crec que, obviant tot això, és cert que s'ha de respectar, i ho he dit abans en la lectura que he fet del manifest. S'ha de respectar, com a mínim, la confidencialitat de les dades dins el Comú. I dins el funcionament del Comú.

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Em sento culpable

Hble. Sra. Cònsol Major

Ho dic perquè, potser vostè no, però potser el seu company sí que ho ha fet, amb la qual cosa ...

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Però tampoc no ha estat ell.

Hble. Sra. Cònsol Major

Cada vegada que s'ha lliurat la documentació que és sensible, com a mínim, parlem-ne, també. Però és molt fàcil rebre la informació i publicar-la en els mitjans de comunicació o convocar una roda de premsa, que vostè, senyor Roig, ho ha fet moltes vegades. Per tant... Té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Rodes de premsa, és clar que sí.

Hble. Sra. Cònsol Major

Home, i tant! Només faltaria...

Hble. Sr. Rossend Areny

De fet, tenia la paraula...

Hble. Sr. Josep Roig

Ho he fet a posteriori...

Hble. Sra. Cònsol Major

Fem-nos famosos. Mirin, jo, senyor Josep Roig, li diré una cosa...

Vostè entrena moltíssim, està desestressat i suposo que està moltes hores per pensar en com malmetre la imatge del Comú i de Naturlandia, perquè durant tota la sessió d'avui ho ha estat fent. Nosaltres treballem per al poble, seguirem treballant per al poble i ho farem el millor que podrem, evidentment, perquè, al cap i a la fi, els qui quedarem malament o quedarem bé, depèn de com ho fem, serem nosaltres. Per tant, aquí sí que lluitarem. I vostès sempre estaran, i no parlo per vostè, senyor Areny, però sí parlo pel senyor Roig, perquè contínuament està enfocant un problema, miri, vostè mateix, l'altre dia, al congrés seu, un dels punts de l'ordre del dia era l'auditoria de "Camprabassa, S.A.". Si al país el problema més important és l'auditoria de "Camprabassa, S.A.", potser que s'ho facin mirar, també. Perquè n'hi ha molts, de problemes, en aquest país i de molt greus. Ara, bé, en el seu congrés, l'auditoria de "Camprabassa, S.A. va ser un dels punts més importants. I jo l'hi agraeixo, perquè, una vegada més, ens fa propaganda gratuïta. Però ja n'hi ha prou. Potser que les vegades que vostès intenten parlar amb nosaltres o que els passem aquesta informació, també siguin seriosos o rigorosos amb aquesta documentació. I no ho han sigut en cap moment, amb la qual cosa, nosaltres també ens permetrem la potestat de donar la informació que escaiem oportuna. I ho farem d'aquesta manera. I també ens empara l'ordinació a nivell comunal, perquè l'article punt 29 punt 2.b) ens empara en aquest aspecte. Per tant, jo ja els dic que la Senyora Secretària s'ha apuntat convocar-los a un reunió, una altra vegada, amb les persones que realment estan duent a terme tot el sistema financer de "Camprabassa, S.A." i el projecte estratègic, i els ho explicarem. Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Es que jo tenia la paraula..., gràcies, Senyora Cònsol, per tornar-me la paraula, que he perdut fa una bona estona.

Vostè ho acaba de dir: «no parlo per vostè, sinó pel senyor Roig». Doni-me'l a mi. Si vostè em deslliura de qualsevol culpa, que l'hi agraeixo, perquè em demostra que em té confiança, passi-me'l a mi. El senyor Roig ja s'ho farà.

Així de clar els ho dic. Passi-me'l a mi, el document. El reclamo des de fa molt temps, i ara, bromes a part, m'agradaria aconseguir la informació pels articles que vostè acaba de mencionar de la Llei de funcionament dels comuns, i no haver d'anar, doncs com ha fet el company Roig, a altres institucions per intentar aconseguir la informació. I repeteixo: si tan bons auguris té aquest projecte, faci'm partícip d'aquests bons auguris. Però bé, continuo, analitzant les dades de la memòria.

En l'apartat de despeses, continuem veient que les inversions reals pressupostades, que ascendien a 1,6 milions, entre el pressupostat inicialment i els reconduïts que vénen de l'any passat, i només s'han executat, a 31 de juny, un 22 %. Mirin, a mi no em serveix massa que diguin que hi ha contenció, que fan un esforç per optimitzar els recursos financers comunals i que, a més, es felicitin. Per què recordo que, els actius financers, que són els diners que es destinen a "Camprabassa, S.A.", aquests sí que estan executats al 100 % en el moment en què els parlo. Els que vénen de l'any anterior i els que es van votar aquest any. Aquests, al 100 %. Repeteixo: 22 % les inversions. Per tant, contenció a favor d'inversions a Naturlandia, o injeccions de diners a Naturlandia en detriment de les inversions reals. Diguin com ho vulguin dir, aquesta és la realitat. Les inversions reals es veuran, i ja ho deia en l'altra sessió de Comú, vostè ho deia abans, sembla que això és el "*cuento de nunca acabar*", sempre parlem dels mateixos temes. És que no n'hi ha cap altre. Aquestes inversions es veuran, un cop més, perjudicades o retallades, diguin com en vulgui dir. No han invertit en projectes, ni tan sols fent els càlculs, la quantitat reconduïda de l'exercici anterior. No sé actualment com estarà aquesta partida, però, a data 31 de juny, era un 22 %, i ni tan sols arribava al 500.000 € que van reconduir de l'any anterior, sinó que estava al voltant d'uns 300.000 €. Aquesta és la prioritat d'aquest Comú. No invertir a nivell d'inversions reals.

Pel que fa als passius financers, aquells diners, recordem-ho, que retornem als bancs perquè un dia ens els van deixar, de moment, portem retornats 161.000 €, un 24 % del previst a l'inici de l'execució del pressupost. Continuem, i ja ho deia també en una altra sessió, sense voler repetir-me, sense massa pressa a retornar els préstecs als bancs. I devem, com dèiem abans, 12,7 milions d'euros a les entitats de crèdit, un milió més que durant el primer trimestre d'aquest any. A aquest pas, arrossegarem el deute durant molts anys, compromentent la gestió de la cosa pública dels futurs mandats comunals. El Govern ens vol hipotecar amb la seva famosa Regla d'or, d'una banda, i vostès, amb la seva manera de gestionar els fons públics, de l'altra. Jo no sé qui agafarà el relleu del nostre Comú, però va ben arreglat. En fi, suposo que la previsió de dèficit que fan vostès, repeteixo la dada: -2.458.684 €, no serà tant perquè intentaran no gastar-se tots els diners previstos en inversió real. És el que van fer, de fet, l'any passat. Però recordin que els reconduïts no desapareixen, ens persegueixen i els

retrobarem més d'hora que tard, en l'exercici següent. Assistirem, auguro, a un altre exercici per reprendre una expressió ja formulada en aquesta bancada, de malabarisme comptable per part seva, per reduir aquesta xifra que, de moment, repeteixo: -2.458.684 €, de moment, deia, és escandalosa. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Rossend Areny, té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Sí, gràcies, Senyora Cònsol. Abans d'iniciar la meva intervenció, no puc estarme de comentar que l'episodi que hem viscut durant la intervenció del senyor Areny ha estat absolutament surrealista. És a dir, vostè, Senyora Cònsol, em renya perquè tracto les qüestions de Naturlandia amb altres conciutadans. Vostè em renya perquè faig rodes de premsa. Vostè em renya perquè no estic d'acord amb vostè. Vostè em renya perquè faig, considero que la faig, la tasca de control que em toca al govern del meu Comú. Vostè em renya perquè faig esport. Vostè em renya... escolti, vostè em renya per moltes coses. Jo em limito a fer la meva tasca, els meus drets i els meus deures en tant que Conseller de Comú. A més, vostè es permet de fer insinuacions, quan en aquest semicercle hi ha altres Consellers que potser són aquests els Consellers que es dediquen a anar a parlar amb la premsa. Miri, escolti, sense anar més lluny, jo també les he llegit, les notícies d'aquesta setmana. I en una d'elles s'insinuava que, possiblement, aquesta informació sortís de la mateixa majoria. Llavors, que vostè faci aquestes insinuacions a mi, realment m'ofèn, i l'hi dic amb tota l'estima del món. M'ofèn. Dit això, sí que passaré a la intervenció que tenia preparada.

Miri, senyor Besolí, la fotografia a 31 de juny de 2014, quant l'execució del pressupost, penso que és la més significativa i realista dels darrers anys. I perquè ho dic, això? Perquè deu ser el primer cop que, en un pressupost aprovat amb superàvit, quan s'executen més ingressos que despeses, el saldo, el resultat, és negatiu. I aquest resultat és molt negatiu? Doncs sí. Em sembla que 876.000 € és una xifra prou significativa com per tenir-la en compte. Em feia una cara com si no entengués el que li estava dient. Sí, senyor Besolí, hi ha executats més ingressos que no pas despeses. El pressupost que es va aprovar el 2014 presentava un superàvit de gairebé 100.000 €, i és surrealista que, havent-se executat més ingressos que despeses, el resultat que surti sigui negatiu. Sigui negatiu de poc? No, sigui negatiu de bastant, concretament, ja ho he dit, 876.000 €, que penso que és una xifra prou significativa. I per què succeeix aquest fet tan anòmal? Vull dir, per què un pressupost aprovat amb superàvit, on s'executen més ingressos que despeses, el resultat és negatiu? Doncs miri, senyor Besolí, la resposta cal cercar-la, primer, en l'execució de part dels reconduïts, aquells reconduïts que no figuraven en el projecte de pressupost 2014 perquè haguessin desquadrat els números, aquells mateixos reconduïts

que vostè va fer-se aprovar a banda en un intent de maquillar la realitat pressupostària del 2014. I segon, en l'execució de la major part dels actius financers, i que correspondrien, sobretot, a la bestreta d'1,2 milions d'euros aprovada en la sessió del Consell de Comú del mes de juny. Aquesta situació dóna com a resultat, ja ho he dit anteriorment, un saldo negatiu en l'execució del pressupost, a 30 de juny del 2014, de 876.000 €. Això per un costat. Per l'altre costat, l'endeutament es dispara fins a situar-se en gairebé 22 milions i mig d'euros, 1,75 milions d'euros més que a finals del 2013. Concretament, s'augmenta, en el total del deute amb entitats de crèdit, en més de 2 milions d'euros fins a situar-se en els 12,75 milions d'euros. Augmenta, per tant, el deute per avals en uns 250.000 € fins a situar-se en 1,37 milions d'euros, i es redueix en 700.000 € el deute de les societats públiques. En resum, a 30 de juny del 2014, el total d'endeutament se situa en els 22,45 milions d'euros, xifra que se situa a 7 punts del sostre d'endeutament o, el que és el mateix, a 2,4 milions del sostre d'endeutament.

Senyor Besolí, això és una autèntica sangria de les finances comunals. Segurament, la Senyora Cònsol em renyarà, també, per aquesta expressió que acabo de fer servir. Cada seguiment del pressupost és un nou ensurt, cada execució del pressupost, una autèntica desfeta. Vostès han debilitat la capacitat financera del Comú fins a portar-la, a poc a poc, al límit del desastre. I el més inquietant és que la situació no reverteix, i quan jo li demano quin és el seu pla per evitar que el Comú entri en situació de col·lapse financer, ens dóna un fúnebre silenci de resposta. Senyor Besolí, quin és el seu pla per evitar que el Comú entri en situació de col·lapse financer? Com pensar revertir la situació, senyor Besolí? Quina és la seva previsió, si és que en té alguna, sobre el que succeirà a finals d'any amb el pressupost executat? Haurem de fer front a alguna altra bestreta o aportació extraordinària provinent de Naturlandia? Recuperarem els 2,25 milions d'euros que ens deu la societat en concepte de bestretes a 31 de desembre de 2013? Cobrarà el Comú els cànons d'explotació de "Camprabassa, S.A." meritats que li corresponen? Proveirà els fons corresponents al patrimoni net de les societats "Escola Bressol Laurèdia, S.A.U." i "Sasectur, S.A.U." per complir amb la llei i evitar que aquestes societats s'hagin de dissoldre? senyor Besolí, la incertesa sobre la capacitat de les societats, sobre la qual acabem de debatre, per continuar amb les seves operacions comença a ser equiparable a la capacitat financera del Comú per fer front als seus compromisos. I aquesta, creguí'm, és una espiral molt perillosa. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig, senyor Joan Besolí, vol fer alguna intervenció?

Hble. Sr. Joan Besolí

No tinc res a dir. Fúnebre silenci.

Hble. Sra. Cònsol Major

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol. Doncs jo, escoltant la intervenció del senyor Roig, i el document en si del passament de comptes del segon trimestre, fent un càlcul ràpid, vostès, i sé que em dirà que no serà així, que al final d'any no tindrem aquest dèficit de 2 milions i escaig, però, fent els càlculs, si realment arribéssim a final d'any, a final d'exercici, confirmant aquest dèficit, 2 milions (per arrodonir) i mig, és exactament la mateixa quantitat que ens separa del límit d'endeutament. Per tant, a aquest ritme, si tot sembla confirmar-se, d'aquí a un any, quan estarem en aquest mateix lloc d'aquí a un any, estarem parlant del 100 % d'aquest sostre d'endeutament. Només era aportar aquest detall. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Rossend Areny.

Doncs els donariem per assabentats del seguiment del pressupost i passariem al següent punt:

5. Aprovació, si escau, del Decret de modificació del Decret per a la regulació dels fitxers de dades personals del Comú de Sant Julià de Lòria.

Té la paraula el senyor Joan León.

Hble. Sr. Joan Antoni León

Gràcies, Senyora Cònsol. Bé, la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals estableix, en l'article 30, que la creació, modificació o supressió de fitxers de naturalesa pública s'ha de dur a terme mitjançant una norma de creació que ha d'aprovar l'entitat pública responsable del substractament i l'ha de publicar en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra abans de la creació, modificació o supressió del fitxer. En conseqüència, a fi de fer efectius els mandats legals, i per tal de garantir la màxima confidencialitat en el tractament de dades de caràcter personal i assegurar, així, al personal de l'Administració comunal l'exercici dels seus drets legítims, se sotmet aquesta modificació a aquest ple.

Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Joan Antoni León.

Doncs passariem a l'aprovació. Hi ha alguna intervenció? s'aprova?

S'aprova per unanimitat

Doncs passariem al següent punt:

6. Ratificació del Conveni sobre col·laboració en matèria d'educació viària.

Té la paraula senyor Oliver Alís.

Hble. Sr. Oliver Alís

Gràcies, Senyora Cònsol. Es tracta d'aprovar el Conveni sobre col·laboració en matèria d'educació viària, que es va aprovant any rere any, i que, de fet, és la tasca que fan els agents de circulació de totes les parròquies amb els infants de primària.

Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Oliver Alís.

Hi ha alguna intervenció? Es ratificaria, doncs, aquest conveni?

Es ratifica per unanimitat

I per últim, prec i preguntes. Com no hi ha en l'ordre del dia cap prec i pregunta, s'aixeca la sessió ordinària del Consell de Comú del dia d'avui. Moltes gràcies a tots.

P.O. de l'Hble. Comú
La Secretària General

Vist-i-plau
La Cònsol Major